

slatinných lázní v B. jako ohrožená strana návrh na prozatímní opatření podali. Toto kuratorium učinilo také smlouvu ze dne 17. dubna 1923, kterou Dr. Otakar R., odpůrce ohrožené strany, byl přijat do lázní v B. za řídícího lékaře a přiděleny k užívání místnosti, jichž vyklizení a odevzdání následkem zrušení námezdního poměru onou smlouvou ujednaného, se prozatímní opatření týká. Za tohoto stavu věci, aniž by tím bylo ovšem předbiháno rozhodnutí ve sporu, nelze mít důvodné pochybnosti o tom, že kuratorium to jest svrchu jmenované osoby jako zástupci poživatelů lázní jsou k právním jednáním způsobilí a že důvodu po této stránce k zamítnutí návrhu na prozatímní opatření tudíž není.

Čís. 3782.

Pokud lze mít za to, že byly předloženy dostatečné doklady o převodním poplatku.

K odporu při rozvrhovém roku dlužno pouze tehdy vzíti zřetel, byly-li v něm uvedeny všechny skutečnosti, o které se opírá popření jsoucnosti pořadí atd. přihlášené pohledávky.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1924, R I 328/24.)

V řízení o rozvrhu výtěžku za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal **e x e k u č n í s o u d** následkem odporu vymáhajícího věřitele a věřitelky Boženy K-ové v přednostním pořadí převodní poplatek. **R e k u r s n í s o u d** usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu finanční prokuratury přikázal převodní poplatek ve výsadním pořadí.

D ů v o d y:

Rekursní soud míní, že přihlášený poplatek převodní nebyl nijak doložen listinou, že ani z exekučních spisů, ani z pozemkové knihy není zřejmo, že jest po právu, za kterou dobu je zadrželý, ze které nemovitosti byl předepsán, a spatřuje zejména vadnost přihlášky v tom, že v ní není uvedeno, že jde o poplatek z převodu vlastnictví nemovitosti, tedy jakého je druhu, a že také, běže-li přihláška zřetel na § 14 nařízení min. financí ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a na výpis z pozemkových knih, ani ze sbírky listin není zřejmo, že je to onen poplatek. Nelze sdíleti tento právní názor rekursního soudu. Řečený poplatek byl s uvedením čísla platebního rozkazu, jímž byl vyměřen, přihlášen nejen podle §u 172 odstavec druhý ex. ř. ku dražebnímu stání, nýbrž i k rozvrhovému roku, jako převodní poplatek a to nejen na kapitále, ale i na úrocích od určitého termínu, mimo to vycházelo z knihovního výpisu, tvořícího součást exekučních spisů, že byl na nemovitosti, do dražby dané, podle usnesení ze dne 29. listopadu 1921 zaznamenán, exekuční soud dotyčný spis připojil ke dražebním spisům a tak jej učinil součástí dražebních spisů, na které jedině podle §u 210 ex. ř. — tedy nikoliv na

sbírku listin — jest bráti zřetel. Z těchto spisů bylo zřejmo, že platební rozkaz pocházel z doby 17. března 1921, že se jeho číslo shoduje s údaji obou přihlášek a že to jest poplatek převodní. Poněvadž byl zaznamenán dne 29. listopadu 1921, bylo také vzhledem k §u 72 cís. patentu ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. a k §u 14 nařízení min. financí ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. zřejmo, že není promlčen a že jest po právu, pokud jde o jeho přednostní pořadí. Ostatně byly v přihlášce uvedeny jednacím číslo platebního rozkazu, jakož i vyměřující úřad, bylo tím přihlašovací povinnosti vyhověno zákonitě, jelikož tím bylo pochybující straně umožněno, aby se o právní povaze včas přesvědčila. Ale rekursní soud měl také přihlídnouti k tomu, že při rozvrhovém roku Bohuš N. a Božena K-ová vznesli pouze »protest proti prikázání pohledávky této k přednostnímu pořadí«, že Božena K-ová, která i jinak musila vyjít na prázdno, k tomuto odporu podle §u 212 odstavec druhý ex. ř. ani nebyla oprávněna a Bohuš N. vůbec ničeho neuvedl, na čem svůj odpor buduje. Aby mohl vzat býti zřetel na odpor, při rozvrhovém roku oprávněným účastníkem vznesený, musí býti uvedeny všechny skutečnosti, o které se opírá popření jsoucnosti přihlášené pohledávky, jejího pořadí atd., neboť musí býti exekučnímu soudu umožněno, aby o odporu podle §u 231 ex. ř. mohl rozhodnouti, nebo zdali jej má odkázati ku právnímu pořadí. Poněvadž »protest« Bohuše N-a těchto náležitostí nemá, sluší uznati, že naň zřetel brán býti neměl, a že ve skutečnosti proti požadovanému pořadí zákonitý odpor ani nebyl vznesen.

Čís. 3783.

Nezáleží na tom, zda námitka rozepře zahájené byla zprvu skutečně odůvodněna, rozhodným jest, zda byla rozepře zahájena ještě v době rozhodnutí o námitce.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1924, R I 331/24.)

V řízení o žalobě C IV 141/23 vznesl žalovaný námitku rozepře zahájené, již soud první stolice zamítl, rekursní soud námitce vyhověl a žalobu odmítl. Důvody: Žaloba C II 199/23, doručená žalovanému koncem října 1923, vyřízena byla právoplatně teprve usnesením rekursního soudu ze dne 19. listopadu 1923, jež doručeno stranám dne 24. listopadu 1923. Usnesením tímto byla žaloba s konečnou platností pro věcnou nepřislušnost dovolaného soudu odmítnuta a tím teprve spor ukončen. Žaloba nynější (C IV 141/23) podána byla dne 10. listopadu 1923, tedy za trvání rozepře C II 199/23, která v té době ještě právoplatně vyřízena nebyla, jak vyplývá z toho, co svrchu bylo uvedeno. Poněvadž oba spory jsou mezi týmiž stranami, obě žaloby opřeny jsou o týž právní důvod, jak ze srovnání jich nepochybně na jevo vychází, a mají za předmět týž nárok a touž žádost, vadí projednání žaloby nynější překážka zahájení rozepře a slušelo se proto námitce vyhověti a žalobu podle §u 233 c. ř. s. odmítnouti. Neprávem uvádí první soudce, že žalovaný vznesl námitku zahájené rozepře při